

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 55.

Vydána dne 17. června 1946.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(128.—133.) **128.** Zákon o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzházejících. — **129.** Zákon o procesních opatřeních v soudních řízeních pro některé nároky z doby nesvobody. — **130.** Zákon o doplnění a změně dekretu presidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců. — **131.** Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 10. prosince 1934, č. 279 Sb., o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech. — **132.** Zákon o výměře výslužného některých státních a jiných veřejných zaměstnanců. — **133.** Nařízení, jímž se částečně mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavách a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní, ve znění předpisů je měnících a doplňujících.

128.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzházejících.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Neplatnost majetkových převodů a jiných majetkově-právních jednání z doby nesvobody.

Jakékoliv majetkové převody a jakákoliv majetkově-právní jednání, ať se týkají majetku movitého či nemovitého, veřejného či soukromého, jsou neplatné, pokud k nim došlo po 29. září 1938 pod tlakem okupace nebo národní, rasové nebo politické persekuce, ledaže ten, na koho majetek přešel nebo kdo uzavřel jiné majetkově-právní jednání, je osoba státně spolehlivá a bude prokázáno, že k majetkovému převodu nebo k jinému majetkově-právnímu jednání došlo za přiměřenou úplatu buď z podnětu původního vlastníka (oprávněného) nebo v převážném jeho zájmu.

§ 2.

Právní následky některých jiných zásahů do majetku.

Stejně nároky jako z majetkových převodů neplatných podle § 1 vzházejí z majetkových převodů provedených po 29. září 1938 právním předpisem neplatným (§ 15) nebo jakýmkoli způsobem, zejména úředním výrokem, na základě takového předpisu anebo jinak výrokem soudním nebo úředním, který bude jako výrok z doby nesvobody zrušen nebo změněn. To platí přiměřeně o jiných zásazích do majetku, provedených takovými neplatnými předpisy nebo na jejich základě anebo takovými soudními nebo úředními výroky.

Vymezení nároků a jejich obsahu.

§ 3.

Pokud se dále, ustanovuje o nárocích, rozumněji se tím nároky, které vzházejí podle §§ 1 a 2 tohoto zákona.

§ 4.

(1) Nárok přísluší tomu, kdo neplatným převodem pozbyl věci (práva) nebo kdo jiným neplatným majetkově-právním jednáním byl poškozen, anebo jejich právním nástupcům; byla-li by však podle toho oprávněna osoba

státně nespolehlivá, přísluší nárok státu jako majetek konfiskovaný podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondcech národní obnovy. Pokud nárok uplatňuje národní správa zavedená do podniků (závodů) a jiných majetkových podstat podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. května 1945, č. 5 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesyboby a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů, na Slovensku podle nařízení Slovenské národní rady ze dne 5. června 1945, č. 50 Sb. n. SNR, o národní správě, hledí se na ni jako na osobu státně spolehlivou.

(2) Nárok směřuje proti tomu, kdo věci (práva) neplatným převodem nabyl nebo kdo měl z jiného neplatného majetkově-právního jednání prospěch, anebo proti jejich právním nástupcům, ačli právní nástupce, který není osobou státně nespolehlivou, neprokáže, že nevěděl ani nemusil vědět, že k majetkovému převodu anebo k jinému majetkově-právnímu jednání, z něhož se nárok odvozuje, došlo pod tlakem okupace nebo národní, rasové nebo politické persekuce. Směřuje-li nárok zároveň proti několika osobám, zejména zároveň proti osobám podle předchozí věty na prvním místě zavázaným a proti jejich právním nástupcům, odpovídají všichni rukou společnou a nerozdílnou.

§ 5.

(1) Osobami státně nespolehlivými se v tomto zákoně rozumějí:

1. Německá říše, Království maďarské, osoby veřejného práva podle německého nebo maďarského práva, německá strana nacistická, fašistické strany maďarské a jiné útvary, organizace, podniky, zařízení, osobní sdružení, fondy a účelová jmění těchto režimů nebo s nimi souvisící, jakož i jiné německé nebo maďarské osoby právnické;

2. osoby fyzické národnosti německé nebo maďarské, s výjimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem;

3. osoby fyzické, které vyvíjely činnost směřující proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti pod-

něcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoli způsobem německé nebo maďarské okupanty, nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o pötrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i osoby, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.

(2) Ustanovení odstavce 1, č. 3 platí i pro osoby právnické, pokud lze fyzickým osobám, které jsou jejich členy nebo podílňiky na majetku nebo podniku (kapitálovým účastníkům), přičítati vinu na postupu orgánu zastupujícího právnickou osobu nebo pokud tyto osoby zanedbaly přiměřenou opatrnost při jeho volbě a dožoru naň.

(3) O tom, spadá-li fyzická nebo právnická osoba pod ustanovení předchozích odstavců, rozhoduje v pochybnostech orgán příslušný podle § 1, odst. 4 dekretu presidenta republiky č. 108/1945 Sb.

§ 6.

(1) Nárok jde na vrácení věci (práva) nebo na jiné navrácení k předešlému stavu, a není-li to dobře možno anebo nemá-li ten, komu nárok přísluší, zájem na vrácení věci (práva) nebo na jiném navrácení k předešlému stavu, na peněžitou náhradu ve výši obecné ceny. Vrácení věci (práva) nebo jiné navrácení k předešlému stavu je považovati za nikoliv dobře možné i tehdy, když by tím byly ohroženy důležité zájmy veřejné. Prohlásí-li ministerstvo spravedlnosti v dohodě s věcně příslušným ministerstvem, na Slovensku též v dohodě s příslušnými pověřenectvy, že důležité zájmy veřejné by byly ohroženy, jsou tím strany i soud vázány; na veřejné zájmy se nelze odvolávat, nedojde-li prohlášení ministerstva spravedlnosti do tří měsíců ode dne, kdy žádost o uznání veřejných zájmů došla ministerstvu spravedlnosti (pověřenectvu pro soudnictví).

(2) V případech zvláštního zřetele hodných může se poskytnouti peněžitá náhrada také tehdy, měly-li by se vrátit věci, kterých ten, proti komu nárok směřuje, nezbytně potřebuje pro sebe, svou rodinu a svou domácnost a bez kterých se ten, komu nárok přísluší, může slušně obejít.

(3) Co se týká toho, co nemůže být vráceno, dále plodů těžených a zanedbaných a přírůstku, jakož i nákladů na věc učiněných a náhrady škody vzešlé znehodnocením věci (práva), platí o osobě, proti které nárok směřuje, ustanovení občanského práva o nepoctivém držiteli. Byla-li však tato osoba sama tlakem okupace donucena k účasti na neplatném majetkovém převodu nebo jiném majetkově-právním jednání, anebo lze-li ji přičísti k zásluze, že věc (právo) zachránila před propadnutím, zkázou nebo před podstatným znehodnocením, neodpovídá za újmy a posuzuje se co do náhrady škody a co do nákladů na věc učiněných jako držitel poctivý.

(4) Placení peněžitých náhrad, kterými je podle předchozích odstavců povinen ten, proti komu nárok směřuje, může být se zřetelem k sociálním a majetkovým poměrům stran na přiměřenou dobu odloženo nebo může být povoleno plnění na splátky, zejména poskytneli ten, kdo je náhradou povinen, přiměřenou jistotu.

§ 7.

(1) Kdo nárok uplatňuje, je povinen vrátit všechno, co z neplatného majetkového převodu nebo z jiného neplatného majetkově-právního jednání obdržel, a nemůže-li to dobře vrátit, dát za to přiměřenou náhradu; při tom se, pokud jde o vrácení určité věci, posuzuje jako poctivý držitel. Při vrácení lze si srazit nároky plynoucí z § 6.

(2) Pro plnění toho, co by mělo být podle odstavce 1 vráceno, platí přiměřeně ustanovení § 6, odst. 4.

(3) Vyvinula-li osoba, proti které nárok směřuje, sama nátlak, aby k majetkovému převodu nebo k jinému majetkově-právnímu jednání došlo, nebo působila-li spolu jakkoliv při takovém nátlaku, anebo pokoušela-li se nárok zmařit, připadá to, co by mělo být podle odstavce 1 vráceno, státu podle obdoby dekretu presidenta republiky č. 108/1945 Sb.

§ 8.

Promlčení nároku.

Nárok se promlčuje ve třech letech ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, jde-li však o nárok vzházející ze zrušení nebo ze změny soudního nebo úředního výroku (§ 2), ve třech letech od právní moci rozhodnutí, které onen soudní nebo úřední výrok zrušilo nebo změnilo.

§ 9.

Uplatnění nároku proti národní správě.

Nárok na vrácení majetku, který by měl být vrácen podle § 24 dekretu presidenta republiky č. 5/1945 Sb., lze proti národní správě zavedené na takový majetek uplatnit na soudu, teprve když orgán, jenž národní správu zavedl, žádost o vrácení majetku zcela nebo zčásti zamítne nebo když rozhodnutí o takové žádosti nedoručí žadatelů do tří měsíců ode dne, kdy byla žádost podána.

Způsob uplatnění nároku.

§ 10.

(1) Pro rozhodnutí o nároku je příslušný okresní soud, u kterého má osoba, proti níž nárok směřuje, svůj obecný soud, anebo podle volby oprávněného okresní soud, v jehož obvodu je věc, o jejíž vrácení jde.

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí pro řízení ustanovení soudního řízení nesporného.

§ 11.

(1) Soud má s účastníky jednat zpravidla ústně a působit při tom k tomu, aby se dohodli po dobrém.

(2) Soud může za řízení naříditi prozatímní opatření, která považuje se zřetelem na uplatněný nárok za nutná nebo za vhodná; může zejména tomu, kdo nárok uplatňuje, svěřit držbu věci movité nebo uvésti ho v držbu věci nemovité, o jichž vrácení v řízení jde. Proti rozhodnutí o prozatímním opatření není samostatný opravný prostředek; soud je však může kdykoliv na návrh nebo z úřední moci zrušiti.

(3) O útratách platí zásady řízení sporného.

§ 12.

Na žádost toho, kdo nárok uplatňuje, nařídí soud, aby návrh byl poznamenán v knihovních vložkách, v kterých je třeba zápisu, aby byl nárok proveden. Rozhodnutí o nároku vydané má účinek i proti osobám, které po poznámce nabyly knihovních práv na věci nebo na právu, které jsou předmětem nároku.

§ 13.

Poměr k zahájenému sporu.

Byl-li nárok uplatněn před účinností tohoto zákona pořadem práva a řízení v první stolici

nebylo dosud skončeno, převede soud z úřední moci věc do řízení nesporného, a není-li sám příslušný, odevzdá ji, vyslechna podle potřeby žalobce, soudu příslušnému podle § 10. Náklady provedeného řízení sporného jsou pak součástí dalšího řízení nesporného.

§ 14.

Osvobození od poplatků.

Právní jednání, listiny, jakož i knihovní podání a zápisy, kterými se podle tohoto zákona upravují právní poměry mezi účastníky, jsou osvobozeny od poplatků, i když k nim došlo přede dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti. Byli-li však věc vrácena nebo náhrada poskytnuta právnímu nástupci původního vlastníka nebo poškozeného, vyměří se poplatek, případně daň z obohacení, jako by věc nebo náhrada přešla s původního vlastníka (poškozeného) přímo na jeho právního nástupce právním jednáním mezi živými nebo pro případ smrti.

Ustanovení závěrečná.

§ 15.

(4) Neplatnými právními předpisy se v § 2 rozumějí předpisy, které v rozporu s československou ústavou a zákony ji měnicími a doplňujícími provedly anebo umožnily zásahy do majetku Československé republiky a osob vydaných národní, rasové nebo politické persekucí.

(4) Seznam předpisů, kterých se odstavec 1 zejména týká, vyhlásí ministerstvo spravedlnosti v Úředním listě a v dohodě s pověřencem pro soudnictví v Úradnom vestníku.

§ 16.

(1) O majetku, který podle § 2, odst. 3 dekretu presidenta republiky č. 108/1945 Sb. nepodléhá konfiskaci, platí s výhradou práv plynoucích z tohoto zákona přiměřeně ustanovení uvedeného dekretu, vyjma část III. Právní poměry tohoto majetku, nedojde-li k jeho vrácení osobám oprávněným podle § 4, odst. 1 tohoto zákona, upraví zvláštní zákon.

(2) Vláda může nařízením stanovit podrobnosti správy majetku uvedeného v odstavci 1 a tuto správu přenést na jiný úřad nebo orgán.

§ 17.

Tímto zákonem je provedeno ustanovení § 1 dekretu presidenta republiky č. 5/1945 Sb.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursiny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.,

též za ministra

Dr. Šoltéze.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Šuriš v. r.

Dr. Pieter v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Ciementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

129.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o procesních opatřeních v soudních řízeních pro některé nároky z doby nesvobody.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Soudní řízení, v kterých je stranou republika Československá anebo ústav nebo podnik jí zřízený nebo spravovaný.

§ 1.

(1) V právních rozepřích, v kterých jsou republika Československá anebo ústav nebo podnik jí zřízený nebo spravovaný u soudů řádných, mimořádných nebo rozhodčích žalovány z právních poměrů vzešlých ze smluv nebo z jiných skutečností v době nesvobody (článek II, čl. 1, odst. 2 zákona o obnovení právního pořádku [příloha k zákonu ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946] a § 1 vládního nařízení ze dne 27. července 1945, č. 31 Sb., jimž se stanoví konec doby nesvobody pro obor předpisů o obnovení právního pořádku)

ku) a v kterých žalovaná strana namítá, že není vzhledem ke spornému nároku pro změny nastalé v době nesvobody zavázána, přeruší soud řízení o tomto nároku v každém období řízení z úřední moci.

(2) V exekučních řízeních proti podmětům jmenovaným v odstavci 1 pro nároky tam uvedené odloží soud exekuci, namítá-li povinná strana, že není vzhledem k vymáhanému nároku pro změny nastalé v době nesvobody zavázána.

(3) Zatímní opatření podle exekučního řádu jsou po přerušení řízení (odstavec 1) anebo po odkladu exekuce (odstavec 2) nepřipustná; rovněž nepřipustná jsou po přerušení řízení zajišťovací opatření podle § 223, odst. 1 a §§ 237 a násl. ex. zák. Dříve povolená taková opatření soud na návrh zruší; toto ustanovení se netýká záповědi podle § 382, č. 5 ex. ř. anebo opatření podle § 237, písm. d) ex. zák.

(4) Proti usnesením podle předcházejících odstavců je přípustný rekurs jen k jedné sídli.

§ 2.

Do lhůt, jejichž uplynutí je spojeno s právní tíjmou, nelze počítati dobu, po kterou oprávněný nemohl pro opatření podle tohoto zákona uplatňovati svá práva.

§ 3.

V řízení budiž pokračováno, navrhnou-li to žalovaná (povinná) strana sama, nebo navrhnou-li to žalující (vymáhající) strana, když úpravou otázky převzetí závazku přestane důvod opatření podle § 1.

§ 4.

Ustanovení §§ 1 až 3 platí obdobně i pro jiné druhy řízení soudního, v kterém by byly uplatňovány nároky povahy naznačené v § 1 proti podmětům tam jmenovaným.

§ 5.

Dříve než přeruší řízení, provede soud důkazy, které pokládá podle stavu věci za rozhodné, jestliže je obava, že by za přerušení mohl býti průvodní prostředek jinak ztracen nebo jeho užití znesnadněno.

§ 6.

Ustanovení §§ 1 až 5 platí obdobně také tenkrát, uplatňuje-li nárok některý z podmětů jmenovaných v § 1 a má-li soud podle stavu věci za to, že otázka přechodu nároku je pro změny uvedené v § 1, odst. 1 pochybná.

Část II.

Soudní řízení, v kterých je stranou jiná veřejnoprávní korporace anebo ústav nebo podnik jí zřízený nebo spravovaný anebo nadace (základiny, fondy).

§ 7.

Ustanovení §§ 1 až 6 platí přiměřeně, je-li v soudním řízení stranou jiná veřejnoprávní korporace anebo ústav nebo podnik jí zřízený nebo spravovaný anebo nadace (základiny, fondy) a má-li soud podle stavu věci za to, že otázka převzetí závazku nebo přechodu nároku je pro změny uvedené v § 1, odst. 1 pochybná.

Část III.

Soudní řízení, v kterých je stranou t. zv. republika Česko-Slovenská, t. zv. Protektorát Čechy a Morava, t. zv. slovenský stát, Německá říše nebo maďarský stát anebo ústav nebo podnik jimi zřízený nebo spravovaný.

§ 8.

(1) V právních rozepřích, v kterých jsou t. zv. republika Česko-Slovenská, t. zv. Protektorát Čechy a Morava, t. zv. slovenský stát, Německá říše nebo maďarský stát anebo ústav nebo podnik jimi zřízený nebo spravovaný u soudů řádných, mimořádných nebo rozhodčích žalovány z právních poměrů vzešlých ze smluv nebo z jiných skutečností v době nesvobody, přerušuje se řízení v každém období.

(2) V exekučních řízeních proti podmětům jmenovaným v odstavci 1 pro nároky tam uvedené odkládá se exekuce v každém období.

(3) Soud, u něhož se vede řízení, vyrozumí z úřední povinnosti žalující (vymáhající) stranu a finanční prokuraturu pro jeho obvod příslušnou o tom, že došlo k přerušení řízení nebo k odkladu exekuce.

(4) V řízení budiž pokračováno, jakmile finanční prokuratura oznámí soudu, že republika Československá nebo jiný podmět finanční prokuraturou zastupovaný vstupuje do řízení, a navrhnou, aby v řízení bylo pokračováno.

(5) Jinak platí obdobně ustanovení § 1, odst. 4, §§ 2 a 4.

§ 9.

Ustanovení § 8 platí obdobně, uplatňuje-li nárok některý z podmětů jmenovaných v § 8, odst. 1.

Část IV.

Nabytí účinnosti. Provedení.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti sedmým dnem po vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.
Fierlinger v. r.
Dr. Drtina v. r.

130.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o doplnění a změně dekretu presidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret presidenta republiky č. 105/1945 Sb. se doplňuje a mění takto:

1. § 1, odst. 2 se doplňuje další větou tohoto znění:

„Tam, kde se v tomto dekretu mluví o veřejných odpočivných nebo zaopatřovacích platech nebo o odpočivných (zaopatřovacích) platech, rozumějí se tím zejména též veškeré zaopatřovací požitky (náležitosti) poskytované podle vojenských zaopatřovacích zákonů.“

2. § 1, odst. 4 zní:

„(4) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahuje na vojenské gážísty z povolání.“

3. § 3 se doplňuje dalším (pátým) odstavcem tohoto znění:

„(5) Bude-li uznáno na některý z trestů uvedených v odstavci 1, písm. A), č. 3 až 6, nebo písm. B), a), č. 2 až 4, nebo písm. b), může být vojenským osobám odňata vojenská hodnost správním opatřením ministra národní obrany. U majorů a podplukovníků lze provést odněti vojenské hodnosti jen se souhlasem vlády, u plukovníků a generálů jen se souhlasem presidenta republiky. Poddůstojníkům odejme vojenskou hodnost z příkazu ministra národní obrany příslušný představený.“

4. V § 4, odst. 7 se vypouštějí slova „právní služby“.

5. V § 5 se vsunuje za odstavec 2 nový odstavec 3 tohoto znění:

„(3) Je-li obviněný příjemcem vojenských zaopatřovacích požitků, budiž nejméně jeden člen očistné a vrchní očistné komise vzat ze zástupců vojenské správy.“

Dosavadní odstavec 3 se stává odstavcem 4.

6. V § 7, odst. 3 se vsunuje za slova „na návrh“ slova „kárného zástupce (§ 10) nebo na návrh“.

7. § 17 se doplňuje dalším (šestým) odstavcem tohoto znění:

„Do usnesení dle odst. 2b může kárný zástupce podati stížnost do 15 dnů od doručení usnesení přímo u očistné komise k příslušné vrchní očistné komisi.“

8. § 28, odst. 2 zní:

„Proti usnesení očistné komise možno podati stížnost do 15 dnů po doručení usnesení přímo u očistné komise k příslušné vrchní očistné komisi. Podání stížnosti nemá odkladného účinku.“

9. § 30, odst. 2, písm. c) zní:

„c) ministerstvu národní obrany, je-li obviněný vojenským gážístou ve výslužbě, vojenským gážístou v záloze, vojenskou osobou z řad mužstva nebo příjemcem vojenských požitků zaopatřovacích jakéhokoliv druhu a zaopatřovacích náležitostí děle sloužících a jejich pozůstalých (§ 15, odst. 2).“

10. V § 32 se v první větě nahrazují slova „31. března 1946“ slovy „31. prosince 1946“ a za prvou větu se vkládá další věta tohoto znění: „Kárná oznámení podle § 15 musejí býti podána nejpozději do 30. června 1946.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.
Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.
Dr. Stránský v. r.
Široký v. r.
Dr. Šrámek v. r.
Ursiny v. r.
Masaryk v. r.
gen. Svoboda v. r.
Dr. Ripka v. r.
Nosek v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Dr. Nejedlý v. r.
Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.
Laušman v. r.
Šuríš v. r.
Dr. Pietor v. r.
gen. Hasal v. r.
Hála v. r.
Dr. Šoltész v. r.
Dr. Procházka v. r.
Majer v. r.
Dr. Clementis v. r.
gen. Dr. Ferjenčík v. r.
Lichner v. r.

131.

Zákon ze dne 16. května 1946,

jinž se mění některá ustanovení zákona ze dne 19. prosince 1934, č. 279 Sb., o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek 1.

Ustanovení § 1, § 6, odst. 1, §§ 7, 11 a 14 zákona ze dne 19. prosince 1934, č. 279 Sb., se mění a znějí takto:

§ 1.

„(1) Vojenská služba se započítává státním zaměstnancům plně pro zvýšení platů.

(2) Toto započtení se provede v příslušné nejnižší platové stupnici, která je u té které služební kategorie stanovena. Byla-li vojenská služba započtena nebo jinak zhodnocena pro jmenování nebo pro zvýšení platu již ve služebním poměru předcházejícím, provede se započtení jen pokud toto dřívější započtení nebo zhodnocení nemělo vlivu na výši platu v nynější platové stupnici.

(3) Zaměstnancům, kteří jsou ve vyšší platové stupnici, provede se započtení obdobně, pokud započtení provedené v příslušné nejnižší platové stupnici bude mít vliv na platové zařazení v nynější platové stupnici, provedené podle pravidel platných při povýšení (§ 17 platového zákona a obdobné předpisy).

(4) Zaměstnancům, kteří přestoupí do vyšší služební třídy, provede se započtení v nejnižší platové stupnici této služební třídy, pokud započtení již provedené v nižší služební třídě nemělo vlivu na výši služného, stanovenou podle § 18 platového zákona a obdobných předpisů; totéž platí obdobně při přestoupení z poměru zřízencekého do poměru úřednickekého.“

§ 6.

„(1) Doba vojenské služby započítatelná podle předpisů o vojenských zaopatřovacích plattech je započítatelná pro odpočivné (zaopatřovací) platy státních zaměstnanců, a to jak pro nárok, tak pro výměru.“

§ 7.

„Vojenskou službou rozumí se každá vojenská služba, konaná v čs. armádě, pokud nebyla z trestu prodloužena.“

§ 11.

„Ustanovení § 3 platí pro zaměstnance, pokud jsou ještě v příslušné nejnižší platové stupnici.“

§ 14.

„(1) Započtení vojenské služby, konané v zahraniční armádě, v útvech odboje a složkách, postavených jim na roveň, upraví zvláštní předpisy.

(2) Vojenská služba, konaná v býv. rakousko-uherské armádě, pokud nebyla započtena podle dřívějších předpisů, může být na žádost zhodnocena podle zásad tohoto zákona.“

Článek 2.

Kde zákon č. 279/1934 Sb. užívá slov „vojenská služba presenční“, nahrazují se tato slova slovy „vojenská služba“.

Článek 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1946. Provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

Široký v. r.

Dr. Sránek v. r.

Ursíny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Duriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Soltész v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

132.

Zákon

ze dne 16. května 1946

o výměře výslužného některých státních a jiných veřejných zaměstnanců.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Výměra výslužného státních zaměstnanců, kteří nemají podle platných předpisů nárok na

plně výslužné po 35leté nebo kratší skutečné započítatelné služební době, činí až do prvních deseti let doby započítatelné pro nárok na výslužné 40%, a za každý další započítatelný rok 2,4% pensijní základny, nejvýše však 100% této základny.

§ 2.

Státními zaměstnanci podle tohoto zákona se rozumějí státní zaměstnanci v činné službě, pro něž platí zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platový zákon), nebo předpisy podle tohoto zákona vydané.

§ 3.

Dosud platné předpisy, které odporují tomuto zákonu, se zrušují s výjimkou předpisů o hodnocení doby započtené použitím částek vydaných podle předpisů o přestupech v sociálním pojištění (zaopatření) a předpisů o nároku na výslužné a jeho výměře před dovršením pěti započítatelných roků.

§ 4.

Ustanovení tohoto zákona se vztahují obdobně i na zaměstnance svazků územní samosprávy.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.
Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.	Kopecký v. r.
Dr. Stránský v. r.	Laušman v. r.
Široký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Šrámek v. r.	Dr. Pietor v. r.
Ursíny v. r.	gen. Hasal v. r.
Masaryk v. r.	Hála v. r.
gen. Svoboda v. r.	Dr. Šoltész v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Clementis v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.
Dr. Drtina v. r.	Lichner v. r.

133.

Vládní nařízení

ze dne 28. května 1946.

jímž se částečně mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní, ve znění předpisů je měnicích a doplňujících.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 1, 2 a 6 zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní:

Čl. 1.

Vládní nařízení č. 206/1924 Sb., ve znění předpisů je měnicích a doplňujících, se mění a doplňuje takto:

V ustanovení § 1 ve výčtu podniků spravovaných podle zásad obchodního hospodaření

- a) vypouštějí se „Vojenské lesní podniky“;
- b) připojují se u podniku „Státní tiskárny“ v závorce slova „(vyjímaje tiskárnu ministerstva národní obrany)“.

Čl. 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1946; provedou je ministři národní obrany a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.	Laušman v. r.
Dr. Stránský v. r.	Đuriš v. r.
Ursíny v. r.	Dr. Pietor v. r.
gen. Svoboda v. r.	Hála v. r.
Nosek v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Majer v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Clementis v. r.
Kopecký v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.